

[Per Hækkerup.]

den, at nu ville der også i økonomisk henseende opstå nye og strålende tider for Danmark. Nu skulle misregimet af den danske økonomi være overstået, nu skulle erhvervslivet igen kunne have tillid til den danske økonomi. Man lovede, at valutabalancen skulle bringes i orden, således at de store valutaunderskud kunne undgås.

Hvorledes er det så gået? Har vi fået mindre valutaunderskud, end vi havde i tidligere perioder? Nej, vi har derimod konstateret, at valutaunderskuddet har været voksende og indtil for ganske nylig endda galoperende.

Man lovede, at vi skulle få en roligere prisudvikling. Igennem forskellige metoder lykkedes det at sikre en mindre stigning i prisstallet, men selve stigningerne i de priser, som forbrugerne skal betale, blev ikke væsentlig anderledes, end de havde været i de foregående år. Prisstabiliteten udeblev altså også.

Man lovede, at beskæftigelsen skulle forbedres og arbejdsløsheden skulle nedbringes. Er det sket? Nej, vi har i dag omtrent den samme arbejdsløshed, som vi havde for 1 år siden, og omtrent dobbelt så stor arbejdsløshed, som vi havde for 2 år siden.

Man lovede, at renten skulle bringes ned, for derigennem ville man bidrage til at skabe et erhvervsvenligt klima i Danmark. Det er også rigtigt, at man i en periode fik gennemført en vis nedsættelse af renteniveauet, men det viste sig, at det ikke var holdbart, og at vi i dag har et højere renteniveau, end vi i mangfoldige år har oplevet i Danmark.

Man talte om, at der skulle ske en omlægning af landbrugspolitikken, og så har vi været vidne til, at man kørte videre i den gamle skure med den landbrugspolitik, der jo ikke — det må vi indrømme fra socialdemokratiets side — kan siges at være så forfærdelig hensigtsmæssig i sin udformning.

Man talte om skattebyrden for borgerne og om, at grænsen var nået for, hvad skattebyrden kunne være, og stillede i udsigt, at man skulle undgå skattechok. Hvad er det så, man har oplevet? Er det ikke netop i disse dage et skattechok, befolkningen får? Og tør regeringen love, at vi ikke kommer til at stå over for et fornyet skattechok? Vil vi ikke netop komme til at opleve i for-

bindelse med kildeskattens gennemførelse, at regeringen benytter lejligheden til en yderligere forhøjelse af den direkte beskatning?

Efter at man har forhøjet afgifterne, efter at man har forhøjet momsen, tror jeg man har lov til at sige, at på alle de områder, der er afgørende led i den økonomiske politik, har regeringen ikke været i stand til at gennemføre det, man lovede vælgerne, det, som man proklamerede, efter at man dannede regeringen, og det, som man stillede befolkningen i udsigt, og som jeg i og for sig godt tror, man havde haft ønske om at opfylde, men som man rent faktisk ikke har været i stand til at virkeliggøre.

Se, nu vil jeg ikke påstå, at det alene er regeringens skyld, at vi er kommet ud i de næsten katastrofale vanskeligheder, som vort land oplevede for godt en måneds tid siden. Som jeg tidligere har sagt, er Danmark stærkt afhængig af forholdene ude omkring, stærkt afhængig af vor udenrigshandel og dermed de vilkår, der gælder for salg og køb af varer i udlandet, og vi ved også, at der har været store valutariske vanskeligheder og været valutakriser, som nødvendigvis har måttet påvirke også stillingen i Danmark. Regeringen kan altså i et vist omfang skyde sig ind under, at den har været stillet over for vanskeligheder, der er kommet til den udefra. Det skal erkendes.

Men det må samtidig erkendes, at regeringen selv har en væsentlig del af ansvaret for, at det er gået således, som det er gået. Ud fra en stædig fastholden ved en proklameret politik, som man kaldte en stabiliseringspolitik, ud fra ønsket om at fastholde et lavt renteniveau, som der ikke var reel økonomisk basis for, men som til syvende og sidst var det eneste, der var tilbage, om jeg så må sige af pynt på regeringens økonomiske politik, tvang man — sådan må jeg opfatte det — Nationalbanken til at foretage opkøb af obligationer på en måde, som enhver kunne se ikke ville være holdbar. Og regeringen kan ikke hævde, at dette er sket uden advarende ord. Jeg ved ikke, hvad Nationalbankdirektøren og hvad Nationalbankdirektionen har sagt til regeringen, men jeg ved, at Nationalbankdirektøren forleden dag i Søndags Aktuelt i et interview erkendte, at Nationalbanken havde foretaget for store obligationsopkøb, og jeg kan van-